

GNĄBIĆ (13) *vb impf*

inf gnąbić (1). ◇ *praes 3 sg* gnąbi (4). ◇ *3 pl* gnąbią (4). ◇ *praet 2 sg m -ś* gnąbił (1). ◇ *3 pl m pers* gnąbili (1). ◇ *fut 3 pl m pers* będą gnąbić (1). ◇ *con 1 sg f* bych gnąbiła (1).

Sł stp: gnębić, *Cn notuje*, *Linde XVI w. oraz XVIII w.*: gnębić.

Dokuczać, przesładować, uciskać, dręczyć, nękać; occupare, premere Cn [kogo, co] (13): Społem tám wefoły były/ Kury iádły wino piły. Tedy lifzká z sobą mowiłá/ Bych ia ták kury gnąbiłá/ Iákoby mię ciężko łzczwano *BierEz O2v*; Zac go iedná nędzá gnąbi Mroz cífnie/ w brzuchu przemiera *RejRozpr Hv*; Więc tám y owych dofyć/ co nędzniki gnąbią [!] *RejWiz 162, 62, 168v; RejZwierz 90v, 103.*

gnąbić czym (1): leć chudźinki czáfem exequutią gnąbili. *MycPrz II A3.*

W charakterystycznych połączeniach: gnąbi nędza, niemoc.

Szereg: »gnąbić a trąpić« (1): Boś gnąbił á trąpił cíche [*Tribulasti enim mansuetos*]/ y obráżałes ípokoyne *Leop 4.Esdr 11/42.*

W przen (1): Wípomniłz ono myfliwftwo/ gdy íwiát będą gnąbić/ Kiedy małz wftác/ zá vchem/ iákoć będą trąbić. *RejZwierz 142v.*

Przen: *Niszczyc (3)*: *RejWiz 11v, 162*; Nic też dáley iedno trąbić/ Cudze żyto z owfzem gnąbić *RejZwierz [233].*

Synonimy: ciężyc, ciskać, dodziwać, dogarać, dogrzewać, dojeżdżać, dojmować, dokuczać, dolegać, donaglać, dopiekać, dotykać, dożegać, dręczyć, gabać, gnieść, męczyć, nucić, popuszcząć, przenaśladować, przyciskać, przypiekać, przypierać, ruszać, szkodzić, ściskać, trąpić, trestać, uciskać, upychać.

Formacja współrdzenna: wygnąbić.

Cf **GNĄBIENIE**